

Irina IONESCU

Cu uneltele filmului prin câmpul teatrului

Cui i-e frică de Virginia Woolf?, comedia cu gust pervers (în același timp piperat, amar, sărat, acru, iute, niciodată dulceag) a lui Edward Albee, a intrat în această stagiune și în repertoriul Teatrului „Nottara”. Noua montare scenică în care se joacă piesa este puternic influențată de procedee cinematografice și aparține aproape în totalitate regizorului de film, pasionat de teatru – Radu Gabrea.

Realizarea spectacolului a început cu traducerea (Anda Boldur și Radu Gabrea) textului original, fiind montată de regizor, cu foarfeca în mână, astfel încât cadrele/secvențele/scenele au fost legate între ele prin simple, deși substanțiale, tăieturi și fără nici un fel de efecte speciale.

Rezultatul obținut prin scurtarea scenelor: un plus de dinamism, un ritm alert, mai mult suspans și evitarea amănuntelor socotite nesemnificative, deși, poate că nu totdeauna erau ca atare. Ceea ce s-a selectat, ceea ce a rămas a fost însă bine distribuit, regizat și este, în parte, chiar bine interpretat.

Rolul principal masculin îi aparține lui Alexandru Repan.

Teatrul „Nottara” – Cui i-e frică de Virginia Woolf? de Edward Albee. Traducerea: Anda Boldur și Radu Gabrea. Regia artistică: Radu Gabrea. Scenografia: Sică Rusescu. Ilustrația muzicală: Dorina Crișan Rusu. Distribuția: Victoria Cociaș, Alexandru Repan, Bogdan Vodă, Clara Vodă. Data premierei: 14 octombrie 1999.

Acesta, căutându-și echilibrul pe marginea comediei și a parodiei, reușește să scoată la iveală un personaj foarte simpatic, îngăduitor cu sine, dar și cu cei din jur, asupra cărora acționează, în plus, și ca un înger păzitor de rele, de nesăbuițe, de fantasmе. Aparent mult mai puternică este partenera sa de scenă, Victoria Cociaș. Incisivă, dură, nonșalantă, ea este suportul, recipientul în care arde, în care se consumă cea mai intensă dramă a piesei, cu punct de plecare în încercarea neputincioasă de a da minciunii aparența adevărului.

Lăsată în seama actriței, demonstrația despre pericolul jocului de a avea asigurat un oarecare grad de confort psihic

prin mascarea cu povești frumoase a spaimelor ancestrale ale condiției umane atinge cote foarte înalte. Reușita demonstrației se înfăptuiește prin contrapunctul discret, blând, pozitiv, îngăduitor, profund omenesc adus cu precizie și înțelepciune de Alexandru Repan.

Cuplul-variantă, contrast din multe puncte de vedere al celor doi, este interpretat de Clara Vodă și Bogdan Vodă. Mărturie, intrigă, pretext de a schimba sau accelera subiectul, prezența lor se impune mai ales prin latura feminină, care își caută cu ostentație (re)surse comice, fără să le găsească însă cu adevărat întotdeauna sau acolo unde ar fi trebuit.

CLARA VODĂ, BOGDAN VODĂ, VICTORIA COCIAȘ și ALEXANDRU REPAN

